

4. Крижко В. В. Аксіологічний потенціал державного управління освітою: навчальний посібник / В.В. Крижко, І.О. Мамаєва. – К.: Освіта України, 2005. – 224с.

*Непша О.В. старший викладач,
Купрєєнко М.В.старший викладач,
Ушаков В.С., старший викладач,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
Nepsha_aleks@ukr.net*

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВНА ЗАНЯТТЯХ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ

Відповідно до статті І Закону України «Про фізичну культуру і спорт» фізична культура - це «складова частина загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості» [1].

Зміцнення та збереження здоров'я студентської молоді, підвищення їх фізичної підготовленості є одним із основних завдань, які стоять перед українським суспільством. Щоб вдало їх вирішувати, необхідно привести спосіб життя студентів у відповідність із закономірностями їх росту та розвитку. Дефіцит рухової активності, обмеження можливостей займатися фізичною культурою та спортом негативно впливають на фізичний розвиток, стан здоров'я, фізичну підготовленість школярів та студентів.

Предметом фізичного виховання у вищих навчальних закладах є педагогічний процес цілеспрямованого систематичного впливу на людину фізичними вправами, силами природи, гігієнічними факторами з метою зміцнення здоров'я, розвитку рухових властивостей, вдосконалення морфологічних та функціональних можливостей, формування та

покращення життєво-важливих рухових навичок та вмінь, а також пов'язаних з ними знань, забезпечення готовності людини до активної участі в суспільному, виробничому та культурному житті.

Метою фізичного виховання у ВУЗах є: – формування у студентів фізичної культури особистості; – виховання здорової, всесвітньо розвинутої, фізично досконалої людини з високою творчою та громадською позицією, готовою до довголітньої високопродуктивної праці і захисту своєї Держави; – виховання морально-вольових якостей та потреби у здоровому способі життя, використання здобутих цінностей фізичної культури у особистій, громадській та професійній діяльності; – ціллю фізичного виховання являється не тільки всебічний розвиток і укріплення опорно-рухового апарату, але і всебічне удосконалення функціональної діяльності головних фізіологічних і психологічних систем організму, зокрема, серцево-судинної і дихальної оптимізації обмінних процесів укріплення нервової системи і т.п., що в кінцевому результаті і передбачає найбільш оптимальний рівень фізичного стану студентської молоді [2].

В вузах контингент що навчається можна віднести до юнацького і молодіжного віку (молодіжний вік 19-28 років). Організуюче і проводячи заняття з цим контингентом, необхідно брати до уваги вікові морфофункціональні і психологічні особливості. Медико-біологічні дослідження показали, що у студентів при закінченні росту тіла у довжину подовжується морфофункціональний розвиток організму. Спостерігається збільшення ваги тіла, округлості грудної клітини, життєвої ємкості легенів, м'язової сили, фізичної працездатності. В цей період біологічного розвитку, періоду завершення становлення організму молоді людини, його організм має достатньо високий рівень пластичності і адаптації до фізичного навантаження. Фізичне виховання є ефективним формуючим фактором при спрямованому застосуванні засобів і методів у відповідності до індивідуальних даних фізичного розвитку і фізичної підготовленості студентів. Оптимізація

фізичного розвитку студентів повинна бути спрямована на підвищення у них рівня відстаючих фізичних якостей і морфофункціональних показників (покращення постави, корегування ваги тіла, збільшення життєвої ємкості легенів та ін.). Оцінка морфофункціональних даних студентів проводиться на основі співвідношення індивідуальних показників з показниками стандартів фізичного розвитку, таблицями оцінки рівня гармонії фізичного розвитку, використання метода індексів та ін.. Відомо, що вік людини накладає певний відбиток на його психологію, мотиви поведінки, інтереси. Соціологічні дослідження показують, що в цілому студенти позитивно відносяться до занять фізичною культурою і спортом. В той же час у більшій частини юнаків і особливо у дівчат не сформовані фізкультурно-спортивні інтереси і природна потреба в активній руховій діяльності. Згідно цих обставин не створюються необхідні психологічні передумови для кращого засвоєння навчальної програми предмета. Це в свою чергу, негативно позначається на фізичній підготовленості і здоров'ї студентів. Саме тому формування відповідної мотивації діяльності необхідно розглядати як одну з важливіших педагогічних задач.

Розвиток у студентів фізкультурно-спортивних інтересів повинно відбуватися на підставі:

- посилення соціальної значимої мотивації інтересу;
- підвищення якості навчального процесу;
- подальшого покращення умов занять по фізичному вихованню;
- засвоєння студентами більшого об'єму спеціальних знань і формування на цій основі свідомої потреби в заняттях фізичною культурою і спортом;
- встановлення взаємозв'язку інтересу до фізичної культури і спорту з іншими інтересами студентів;
- врахування бажань і здібностей студентів при розподілі їх по навчальним відділенням і видам спорту;
- впровадження у навчальний процес здоров'язберігаючих технологій

[3].

Тому, можна зробити висновок, що фізична культура має дуже великий вплив та є невід'ємною частиною забезпечення здоров'я та дієздатність студента, підвищенню його соціальної і трудової активності, задоволення моральних, естетичних та творчих запитів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ТА ВИКОРИСТАННИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Закон України «Про фізичну культуру і спорт»/ Постанова ВР № 3809-ХІІ від 24.12.93, ВВР, 1994, № 14, ст.81.
2. Бусигін А.Б., Ничипоренко І.В., Савчук О.С. Педагогічні умови використання інноваційних технологій у фізичному вихованні студентів/Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Випуск 125. – 2015. – С. 3-6.
3. Жеребов С.А. Фізична культура як один із засіб виховання особистості студента/Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № 5 (288), Ч. II, 2014. –С. 146-153.

*Непша О.В., старший викладач,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
Nepsha_aleks@ukr.net*

МІСЦЕ ТА ЗНАЧЕННЯ ГЕОЛОГО-ПЕЛЕОНТОЛОГІЧНОГО МУЗЕЮ КАФЕДРИ ФІЗИЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ І ГЕОЛОГІЇ В ОСВІТНЬО- ПРОСВІТНИЦЬКОМУ ПРОСТОРИ

Геологія відкриває допитливим чарівний світ мінералів і кам'яних гірських порід. Закономірність чітких форм і кристалів і мінеральних тіл – неперевершений приклад математичної точності і краси природи...

В.Г. Бондарчук

Історія царства мінералів насичена драматичними подіями геологічних епох, тому кожен індивідуум і кожен агрегат має особисту «біографію». Світ мінералів – це чудові кристали, нескінченна різноманітність форм і кольорів.